

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Romualda Spyt

w sprawie z odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej po zmarłym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 5 marca 2020 r.,

zażalenia odwołującej się na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt III UK 474/18,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 sierpnia 2018 r., VII Ua (...) Sąd Okręgowy w Ś. po ponownym rozpoznaniu sprawy oddalił apelację R. G. (skarżąca), wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w Ś. z 29 maja 2015 r., IV U (...), oddalającego odwołanie skarżącej od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z 5 czerwca 2014 r., odmawiającej skarżącej, jako przedstawicielce ustawowej Z. M. prawa do odszkodowanie po śmierci ojca z uwagi na niestwierdzenie występowania związku tej śmierci z chorobą zawodową, stwierdzoną u zmarłego. Sąd Najwyższy postanowieniem z 27 listopada 2019 r., III UK 474/18 odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej wniesionej przez skarżącą od powyższego wyroku Sądu Okręgowego.

W tych okolicznościach skarżąca wniosła zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego wnosząc o zastosowanie przez Sąd Najwyższy art. 8 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i merytoryczne rozpoznanie skargi kasacyjnej. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 45 ust. 1 oraz art. 77 ust. 2 Konstytucji RP przez odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca stwierdziła, że jest ono dopuszczalne, gdyż postanowienie o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, a zatem z uwagi na brak szczególnych regulacji, dotyczących możliwości zaskarżenia tego postanowienia, konieczne jest, umożliwienie wniesienia od niego zażalenia. Przyjęcie odmiennego stanowiska skutkowałoby zdaniem skarżącej nieuzasadnionym ograniczeniem drogi sądowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako oczywiście niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego (postanowienia Sądu Najwyższego: z 5 czerwca 2012 r., II PZ 15/12, LEX nr 1235834; z 8 sierpnia 2017 r., II PZ 21/17, LEX nr 2349412; z 22 marca 2016 r., II UO 2/16, LEX nr 2015135) w myśl art. 394¹ § 1, § 1¹ i § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także na orzeczenie uchylające przez sąd drugiej instancji wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania zaś w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, także na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, poza postanowieniami, o których mowa w art. 398¹ k.p.c. oraz postanowieniami wydanymi w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Środek ten nie przysługuje od orzeczenia Sądu Najwyższego, bowiem nie jest on sądem drugiej instancji. Dlatego nie można skutecznie składać zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego wydane - tak jak w tej sprawie - w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania. Postanowienie to kończy postępowanie w sprawie kasacyjnej, brak zaś szczególnej

regulacji prawnej, która pozwalałaby na zmianę takiego postanowienia na wniosek lub z urzędu. Brak ten nie narusza prawa do sądu w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, ponieważ prawo to realizowane jest przez dwuinstancyjne postępowanie sądowe.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.